

Til gengæld kan jeg også godt se, at det ofte kan virke, som om de personer, der bliver sat ind i bestyrelserne, ikke har den rette kompetence og måske heller aldrig vil få det, således at de måske mere virker som en klods om benet på bestyrelserne, og det er vel ikke meningen. Det er vel meningen, at det skal være et supplement til bestyrelsernes arbejde. Derfor vil Venstre blot henstille til erhvervsministeren, at man ser meget på kompetencen og ikke så meget på politisk tilhørsforhold, når man udnævner de offentlige repræsentanter i de finansielle institutters bestyrelser.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti er til gengæld enig i indholdet i det her forslag. Vi er inderlig modstander af, at der skal være offentlige repræsentanter i private virksomheders bestyrelser. Vi mener, det er en uskik, og i virkeligheden er de offentlige repræsentanter i klemme, for hvorfor sidder de der egentlig? Hvad er det reelle formål med det?

Oprindelig var formålet, at de skulle medvirke til, at samfundsmæssige interesser og synspunkter blev inddraget i bestyrelsens drøftelser og i dens beslutningsgrundlag, altså ikke at tilføre ekspertise eller at kontrollere på det offentlige vegne, men de offentlige repræsentanter er i dag i virkeligheden ganske normale bestyrelsesmedlemmer med fuldt ansvar – og ansvaret er jo som bekendt ikke lille i bestyrelsen.

Men det helt afgørende for os er, at der er tale om private virksomheder, og at vi ikke kan se nogen som helst begrundelse for, at der skal være offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer i private virksomheder. Derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Frank Bøgh (SF):

Lovforslaget er tylsyneladende en gammel trav, som Fremskridtspartiet har haft fremme i en eller anden form før.

SF har den holdning, at det offentlige element i bestyrelser m.v. skal styrkes, at der skal være tale om, at de udpegede medlemmer skal sidde i de egentlige koncerndelers, hvor de skal være aktive og agtsomme, og at de skal have støtte til det arbejde.

Vi har ikke den opfattelse, at erhvervslivets ledere har bedst af at operere i usynlighed, og den tese, at den, Gud giver pengene, giver han nok også moralen, holder ikke én meter ude i

det virkelige liv. Virkeligheden har lært os, at penge, moral og samfundssind ikke nødvendigvis følges ad.

I et så vigtigt samfundsanliggende som erhvervslivet må det nødvendigvis være sådan, at offentligheden bør have indsigt og i videst muligt omfang medindflydelse i beslutningsprocessen.

Lovforslaget bygger i virkeligheden på en absurd tro på markeds kræfter med en indbygget moralsk selvregulering. I lovforslagets bemærkninger står der faktisk noget om, at de offentligt udpegede repræsentanter er værdiløse. Det er et nyt ord, men det er en sammenkrivning af al den lyrik, der er i bemærkningerne.

Det er egentlig en voldsom nedvurdering af de valgte medlemmer. Det er da muligt, at nogle af dem kan kritiseres – det vil jeg ikke afvise – men det ændrer ikke ved den kendsgerning, at lovgivningen og intentionerne bag lovgivningen er rigtig. Så kan man diskutere forvaltningen af den, og det kan være, den skal strammes op.

Og så er det rigtigt, at med hensyn til juraen er det således i dag, at repræsentantskabet ikke har nogen pligt til at orientere Finanstilsynet.

Endelig vil jeg sige, at der ligeledes i bemærkningerne er nogle helt uklare punkter omkring nogle demokratibegreber, som Fremskridtspartiet også får rodet ind i det her. Det forstår jeg simpelt hen ikke noget af – men det kan da være, jeg kan blive belært om det nu.

Jeg kan bare sige, at SF afviser forslaget fuldstændig.

Frank Aaen (EL):

Vi kan have meget respekt for den ihærdighed, der til tider udfoldes af fru Kirsten Jacobsen, når det drejer sig om at sætte fokus på toppen i dansk erhvervsliv, på realkredit, på bankerne.

Vi kunne ønske os en konsekvens, der stod mål med indsatsen; men dér er vi selvfølgelig henne ved, at der er så stor forskel i det grundlæggende samfundssyn mellem det, f.eks. vi står for, og det, Fremskridtspartiet bærer rundt på. Det er vel nok også derfor, at vi nogle gange savner konsekvens og nogle gange ser nogle konklusioner, som er helt modsat af, hvad man kunne forvente.

Vi er ikke enige i forslaget her. Vi ønsker tværtimod mere samfundskontrol med pengeinstitutterne, med den finansielle sektor.